

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Irena Gromska-Szuster (sprawozdawca)

SSA Jan Kremer

w sprawie z powództwa „F.(...)” Spółki z o.o. w W.

przeciwko „C.(...)” S.A. w C.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 1 grudnia 2010 r.,

zażalenia strony powodowej na postanowienie zawarte w punkcie II wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 25 marca 2010 r., sygn. akt X Ga (...),

- 1) uchyła zaskarżone postanowienie;**
- 2) zasądza od strony pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 150 zł (sto pięćdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 25 marca 2010 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację powoda od wyroku Sądu pierwszej instancji oddalającego powództwo wobec pozwanego „C.(...)” oraz zasądził od powoda na rzecz tego pozwanego kwotę 600 zł. tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

W zażaleniu na zawarte w powyższym wyroku postanowienie o kosztach postępowania apelacyjnego, powód wniósł o jego uchylenie i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego zarzucając, że nie było podstaw do zasądzenia na rzecz

pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, gdyż jego pełnomocnik procesowy, radca prawny nie złożył wniosku o zasądzenie kosztów tego postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 391 § 1 k.p.c., jeżeli nie ma przepisów szczególnych o postępowaniu przed sądem drugiej instancji, do postępowania tego stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed sądem pierwszej instancji, co, wobec braku szczególnych przepisów dotyczących kosztów postępowania przed sądem drugiej instancji, oznacza, że w postępowaniu tym stosuje się odpowiednio przepisy o kosztach procesu zawarte w art. 98-110 k.p.c. W świetle postanowień art. 98 §1 i art. 109 k.p.c., zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego od strony przegrywającej sprawę na rzecz strony wygrywającej możliwe jest jedynie wówczas, gdy złoży ona w tym postępowaniu skuteczny wniosek o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego. Wniosek taki powinien być złożony najpóźniej do czasu zamknięcia rozprawy apelacyjnej.

W rozpoznawanej sprawie zawodowy pełnomocnik pozwanego „C(...)”, radca prawny złożył wniosek o oddalenie apelacji powoda i zasądzenie na rzecz tego pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego, we wniesionej w terminie odpowiedzi na apelację. Jednakże sprawa ta toczyła się według przepisów k.p.c. o postępowaniu w sprawach gospodarczych, a zatem, zgodnie z art. 479⁹ § 1 k.p.c., strona reprezentowana w tym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika (adwokata lub radcę prawnego), obowiązana jest doręczać odpisy pism procesowych z załącznikami bezpośrednio stronie przeciwnej, a do pisma procesowego wniesionego do sądu obowiązana jest dołączyć dowód doręczenia drugiej stronie odpisu pisma albo dowód wysłania go przesyłką poleconą. Pisma, do których nie dołączono takich dowodów, podlegają zwrotowi, bez wzywania do usunięcia tego braku. Zawodowy pełnomocnik pozwanego złożył odpowiedź na apelację (zawierającą wniosek o zasądzenie kosztów postępowania apelacyjnego), bez załączenia dowodu wysłania odpisu pełnomocnikowi powoda przesyłką poleconą. Z treści zażalenia wynika, że pełnomocnik powoda nie otrzymał odpisu odpowiedzi na apelację ani nie wiedział, że wpłynęła ona do Sądu. Sąd pierwszej ani drugiej instancji, wbrew wymaganiam art. 479⁹ § 1 zd. ostatnie k.p.c., nie dokonał zwrotu odpowiedzi na apelację.

Zgodnie z art. 130 § 2 zd. drugie k.p.c., pismo zwrócone nie wywołuje żadnych skutków jakie ustawa wiąże z wniesieniem pisma procesowego do sądu. Brak natomiast podobnej regulacji odnoszącej się do sytuacji, gdy Sąd, mimo nałożonego nań w

przepisie obowiązku, nie dokona zwrotu pisma zawierającego braki nieusuwalne lub nieusunięte. Biorąc pod uwagę cel przewidzianego w art. 479⁹ § 1 k.p.c. obowiązku doręczania przez adwokata i radcę prawnego odpisu składanych pism stronie przeciwnej, którym jest przyspieszenie i usprawnienie postępowania toczącego się z udziałem zawodowych pełnomocników, znających obowiązujące przepisy- należy uznać, że także w przypadku, gdy Sąd, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 479⁹ § 1 zd. ostatnie k.p.c., nie dokona zwrotu pisma złożonego przez zawodowego pełnomocnika bez dołączenia dowodu doręczenia odpisu drugiej stronie albo dowodu wysłania go przesyłką poleconą- pismo to nie wywołuje żadnych skutków procesowych. Uzasadnione jest bowiem w takiej sytuacji stosowanie odpowiednio art. 130 §2 zd. drugie k.p.c.

Z tych względów należało uznać, że pismo pełnomocnika pozwanego „C.(...)” nazwane odpowiedzią na apelację, jako wniesione bez spełnienia wymagań art. 479⁹ § 1 zd. drugie k.p.c., nie wywołało skutków, jakie ustawa wiązała z jego wniesieniem, w tym przewidzianego w art. 98 § 1 w zw. z art. 109 § 1 k.p.c. skutku zgłoszenia wniosku o zwrot kosztów postępowania apelacyjnego. Sąd drugiej instancji oddalając apelację powoda, nie miał zatem podstaw do zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego od powoda na rzecz pozwanego „C.(...)”.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398¹⁵ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie i na podstawie art. 98 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot kosztów postępowania zażaleniowego.